

**Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2014/2015**

**Vysokoškolská kvalifikační práce (diplomová práce)
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Jiří Kamenskich

Název práce: Ge 137989

Slovní hodnocení:

Jiří Kamenskich vždy tíhnul k nefigurálnímu projevu. Jeho první práce na zadání mu ale vytvořily základ, který mu snad bude dobrý jako měřítko nebo východisko pro jeho projekty. Neznamená to, že by jeho autoportrét nebyl zvládnutý a i figurální kompozice byla zajímavá. Figuru posadil do vlastní posice podobné nějaké jogové ptačí posici. Od začátku ale bylo vidět, že plní jen zadání a hned při první příležitosti, tedy ve třetím ročníku, se pustil do prací vycházejících z konceptuální posice. Takový vědecko-poetický koncept. Pěstoval v petriho miskách plísně se snahou vytvořit z narostlých barevných obrazců základ k vitrážím. Sbíral v rodné krajině v okolí hory Keprník olověné broky a rybářské zátěže, které zůstaly po lovcích ve vodě a půdě a poté je slil do třináctikilového objektu který byl odliškem díry vyhloubené v zemi. V dalším semestru vystavil hliněné misky s otisky zvířat která z nich krmil. Misky vytočil na hrncářském kruhu z keramické hlíny a ještě v měkkém stavu je naplnil potravou a dal z nich zvířatům najíst. Různě poškrábané, deformované a devastované misky vypálil a vystavil.

Ve své bakalářské práci se opět vrátil k hoře a jejímu okolí a rozhodl se pro symbolický odlišek kusu země z okolní krajiny, ve které žije. Hora ale není realistickou inspirací ale spíše symbolem, opakem jámy, kterou vyhloubil v zemi. Na odlišek použil pryskyřici v podobě roztavené kalafuny. Tu postupně po vrstvách natavoval do vykopané jámy. Formát jámy volil tak aby vznikající objekt dokázal později z jámy vyzvednout. Celý proces odlévání kalafuny do masivního odlitku ve venkovním prostředí je hodně experimentální práce a dosažení výsledku tedy kompaktního odlitku je bez předchozích zkoušek je více záležitost štěstí než prací s jistotou. Odlišek bude mít i svou životnost danou rychlostí chlazení a tedy vznikem vnitřního prnutí, které se může projevit až za delší dobu praskáním celého odlitku. To vše se ale může stát součástí celé práce. Vizuálně - měl jsem zatím možnost posoudit výsledek jen podle fotek - působí objekt dost výrazně a přesvědčivě i bez celého příběhu a vlastně si své příběhy dokáže vytvářet sám. Čerstvě vykopaný ještě v jámě s boky od hlíny, s trčícími kořínky a hlubokou, čistou, lesklou rovinou hladinou odlitku působí tak neskutečně, že ihned po zveřejnění na internetu vzbudil pozornost jak odborníků, tak záhadologů. Jsem zvědavý, jak bude tento podivný objekt působit vytržený z krajiny. Zda si uchová svoji záhadnost. Jisté je, že se zcela vzdálil původnímu záměru autora pracovat s tvarem hory. Od monumentality zachycené v menším měřítku se přesunul k detailům a poezii nalezených kuriozit a přírodnin. Potenciál ale vidím v rozvinutí práce s odlévanou kalafunou do dalších jak organických tak i průmyslových tvarů a materiálů. Možností by také mohlo být míchání přírodní a syntetické pryskyřici nebo kombinace, které budou mít i pevnostní základ. Například kombinace dvousložkových umělých pryskyřic s přírodními. Ostatně i jedna z technologií 3D tisku využívá kalafunu jako tiskového materiálu, který je pouze přechodný, určený k vytváření podpor a k následnému odstranění z hotového tisku. I zde působí docela magicky a temně svojí černo-fialovou průsvitností. Vrátím-li se k objektu, který Jiří Kamenskich předkládá k hodnocení musím konstatovat, že patří mezi jeho

nejzajímavější práce a byl bych moc rád, kdyby v podobném duchu rozvinul svoji další tvorbu.

Otázky k rozpravě:

Závěrečné hodnocení: Práci doporučuji k obhájbě

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a):

Datum:

Podpis:

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Zaburil', written over the 'Podpis:' label.